

BJELAŠNICA je visoka planina smještena u središnjem dijelu Bosne i Hercegovine, jugozapadno od Sarajeva (25 km; 20-ak minuta vožnje).

Pogled od Bijelih voda prema jugu, na Bjelašnički plato - visoravan omeđenu glavnim grebenom Bjelašnice sa sjevera, grebenom Hojte, Treskavice s istoka, Visočicom s juga (lijevo u pozadini) i bjelašničkim grebenom Obalj (1896 m) sa zapada (desno u pozadini).

Bjelašnički plato (visoravan); naziv za visoravan omeđenu planinama, glavnim grebenom Bjelašnice sa sjevera, grebenom hojte i Treskavicom s istoka, Visočicom s juga i bjelašničkim grebenom Obalj sa zapada..

Babin Do (dolina); nalazi se na području općine Trnovo. Za potrebe Zimskih olimpijskih igara 1984. godine u Sarajevu u ovoj dolini je izgrađeno olimpijsko naselje, kao i hotel "Maršal". Cilj svih utrka održanih za vrijeme gore navedenih olimpijskih igara nalazio se u Babinom Dolu. Za vrijeme rata u BiH 1990-ih snage JNA su zapalile hotel kao i olimpijsko selo. Poslije rata hotel Maršal je obnovljen, dok je na mjestu olimpijskog sela izgrađeno naselje apartmanskog tipa, kao i jedan novi hotel.

Džepska planina je naziv za krajnji jugozapadni dio Bjelašničkog platoa iznad sela Džepi kod Konjica.

Dugo polje, gotovo 4 km duga dolina između obronaka i pobrđa Krvavca, prema zapadu i sjeverozapadu te izdanaka Oblja (Kobilica, 1862 m), prema jugoistoku. Pruža se u smjeru JZ-SI, s time da je u jednoj trećini svoje dužine (sjeverni dio) blago povijena prema istoku. Na njezinom krajnjem jugozapadu prelazi u vertikalno položenu uvalu Mrkovalje koja se pak dalje nastavlja u jugoistočnom smjeru, paralelno s grebenom Lovnice, sve do Gornjeg Lukomira koji se diže nad kanjonom Rakitnice.

Štinji Do ili Štinja Lokva (dolina); U samoj dolini se nalazi nekoliko skijaških staza kao i jedan lift.

Ljepotu planine povećava čudljivost njene klime. Ona je rezultat geografskog položaja Bjelašnice u Dinarskim planinama, geološkog sastava i nadmorske visine. Najviši dio dinarskih planina predstavlja granicu utjecaja dvije klima - mediteranske i kontinentalne. Tako se na Bjelašnici sukobljavaju vazdušne mase sa mora i planine. Takvo sukobljavanje rezultira jakim vjetrovima i izlučivanjem kišnih i sniježnih padavina u jesenjem periodu, a u zimskom periodu do padanja velikih količina snijega, koji se u proljeće dugo zadržava. Ove klimatske specifičnosti su pogodne za razvoj zimskih sportova.

Srednja godišnja temperatura iznosi samo 0,7 °C, zbog izrazito niskih zimskih temperatura. Najviša temperatura dostiže 24 °C, a najniža -41 °C. Ljeti je prekrivena gustom zelenom travom, a zimi i do 3 m visokim snijegom.

Jezera i lokve na Bjelašnici

Na Bjelašnici se nalazi nekoliko planinskih jezera:

- > Lokvanjsko jezero - smjestilo se u uvali pod vrhom Mala Vlahinja, na 1760 m n; glacijalnog porijekla, dugo oko 100 m, široko 60 m, prosječne dubine do 2 m.
- > Sitničko jezero,
- > Blatačko jezero - u Blacama
- > Kalajli jezero - između Hranisave i Opančka,
- > Balića jezero - sjeverno od Umoljana.

Lokve na planini su:

- > Ština lokva - na Štinem dolu,
- > Crvena lokva - na Dugom polju,
- > Karanfil lokva,
- > Međeđa lokva - na sjevernoj strani Bjelašnice,
- > Cmiljevac,
- > Razdolje–Galešina lokva - u središnjem dijelu planine,
- > Piđa lokva,
- > Opančak lokva - u mahali Opančak,
- > lokve na Meterizima,
- > lokva u Razašlju.

Razlika između jezera i lokvi je u tome što su jezera veće površine vode i u sušnom periodu ne presušuju i ostanu jedina pojilišta stoke. Tako su stočari bili primorani da stoku gone (usmjeravaju prilikom ispaše) po nekoliko sati hoda do jezera. Najčešće su u ove svrhe korištena jezera Sitničko, Lokvanjsko i Kalajli (ing. Jovo Popović, 1932).